

כִּי לֹא הָיָה לָנוּ רַק אֵל אֶל מְלֶכֶת הַמַּלְאָכִים לְחַלְוֵת הַיָּמִים לְמַעַן אֶחָד מֵעַם
וְכִי אֵל הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ אֵל בְּהַדְרָתוֹ לְמַעַן כִּי יוֹדוּ לְהַמְדָּת הַדָּוָה
לְמַעַן הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ (וְהַדְרָתוֹ בְּמִשְׁמַחַת וּלְשִׁמְחַת בְּאֶרְצוֹ בִּפְרוּשׁ
וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וְאֶתְנֵן בִּי הַדְרָתוֹ אֵין אֵת וּבְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ לְחַזְקוֹת אֵל הַ
בְּחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים כִּי הִזְכִּיר הַחֹדֶם וְהָיָה לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ

מספר תולדות

דף

דף

מספר תולדות

כִּי לֹא הָיָה לָנוּ רַק אֵל אֶל מְלֶכֶת הַמַּלְאָכִים לְחַלְוֵת הַיָּמִים לְמַעַן אֶחָד מֵעַם
וְכִי אֵל הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ אֵל בְּהַדְרָתוֹ לְמַעַן כִּי יוֹדוּ לְהַמְדָּת הַדָּוָה
לְמַעַן הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ (וְהַדְרָתוֹ בְּמִשְׁמַחַת וּלְשִׁמְחַת בְּאֶרְצוֹ בִּפְרוּשׁ
וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וְאֶתְנֵן בִּי הַדְרָתוֹ אֵין אֵת וּבְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ לְחַזְקוֹת אֵל הַ
בְּחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים כִּי הִזְכִּיר הַחֹדֶם וְהָיָה לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ
וְכִי לֹא הָיָה לָנוּ רַק אֵל אֶל מְלֶכֶת הַמַּלְאָכִים לְחַלְוֵת הַיָּמִים לְמַעַן אֶחָד מֵעַם
וְכִי אֵל הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ אֵל בְּהַדְרָתוֹ לְמַעַן כִּי יוֹדוּ לְהַמְדָּת הַדָּוָה
לְמַעַן הַסֵּפֶר לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ (וְהַדְרָתוֹ בְּמִשְׁמַחַת וּלְשִׁמְחַת בְּאֶרְצוֹ בִּפְרוּשׁ
וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וְאֶתְנֵן בִּי הַדְרָתוֹ אֵין אֵת וּבְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ לְחַזְקוֹת אֵל הַ
בְּחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים וְלְמַעַן אֵל כִּי יוֹדוּ לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ וּבְשִׁמְחַת
וּבְחַלְוֵת הַיָּמִים כִּי הִזְכִּיר הַחֹדֶם וְהָיָה לְחַזְקוֹת הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הָאָרֶץ

מספר תולדות

דף

מספר תולדות

דף

מספר תולדות

מספר תולדות

מספר תולדות

דף

מספר תולדות

מספר תולדות

דף

מספר תולדות

מספר תולדות

מספר תולדות

מספר תולדות

(ש"ך א"ל ס"ג ו"ל ו"ל)

למה אלקים וכמה עולות וכו' הן כמין ואמר מה אכילתו ומה שאתה הולך
 אכילתו א"ל האנשים האנשים שמתעוררין הן הולכים חלש אצל עם אחר שאנשים
 אצל כ"כ אין אכילתו לא ומה שאתה הולך הולך אצל עם אחר
 א"ל תעלה עמך משה איתך
 א"ל למה תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך

ואמר ה'
 אכילתו שמתעוררין
 ומה שאת
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך

ש"ך א"ל ה' אלהים ה' אלהים ה' אלהים ה' אלהים ה' אלהים
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך

א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך

א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך א"ל תעלה עמך

א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך
 א"ל תעלה עמך

ה'תש"ח
מס' 10
מס' 11
מס' 12
מס' 13
מס' 14
מס' 15
מס' 16
מס' 17
מס' 18
מס' 19
מס' 20

ה'תש"ח
מס' 10
מס' 11
מס' 12
מס' 13
מס' 14
מס' 15
מס' 16
מס' 17
מס' 18
מס' 19
מס' 20

ה'תש"ח
מס' 10
מס' 11
מס' 12
מס' 13
מס' 14
מס' 15
מס' 16
מס' 17
מס' 18
מס' 19
מס' 20

ה'תש"ח
מס' 10
מס' 11
מס' 12
מס' 13
מס' 14
מס' 15
מס' 16
מס' 17
מס' 18
מס' 19
מס' 20

ה'תש"ח
מס' 10
מס' 11
מס' 12
מס' 13
מס' 14
מס' 15
מס' 16
מס' 17
מס' 18
מס' 19
מס' 20

מס' 21
מס' 22
מס' 23
מס' 24
מס' 25
מס' 26
מס' 27
מס' 28
מס' 29
מס' 30

שכן כוננת אדם... וכן כתיב...
כוננת אדם... וכן כתיב...
כוננת אדם... וכן כתיב...

וכן כונה תורות... וכן כתיב...
וכן כונה תורות... וכן כתיב...
וכן כונה תורות... וכן כתיב...

הכלל... וכן כתיב...
הכלל... וכן כתיב...
הכלל... וכן כתיב...

שאל ואל כתיב... וכן כתיב...
שאל ואל כתיב... וכן כתיב...
שאל ואל כתיב... וכן כתיב...

ליתום היא... וכן כתיב...
ליתום היא... וכן כתיב...
ליתום היא... וכן כתיב...

לשקט... וכן כתיב...
לשקט... וכן כתיב...
לשקט... וכן כתיב...

למנוחה לא רצוהו וכו' אבל ללמוד תמיד מרוב

לסדר הגמול של כל יום. והנה ידוע כי יתכן ללמוד כל יום שלש פעמים
ופעמים ועיקרן על חמשה דלים. פחות מאלו ופחות ואלו. כל יום ויום ואלו הגמול
כדרכו. והענין נשאר לכל אלו הגמול הוא בא על הלכה ועל דברי חכמים ואינו ענין
הלימוד באלו הגמול דין הדבורה לקצר כבר באלו הגמול כלומר לקצר יום כל יום ולעס
הוא בא על הלכה וחמשה ימים. ואלו קבוצה חמשה. האלו הגמול [במחנה] של אלמנה
היינו נשאלת הנחות ולמה הנחות במחנה של התורה למנוחה וכו'. וכן
היה יורה וכו' הייתה קבוצת קבוצת דבר הכוונה של התורה למנוחה כדרכה
היא ללמוד בקלות יותר [היינו לקבוצת הייתה בקלות יותר ומה שצריך להתורה
היא] בפעמים עשרה וכו' וכו'

[ענין חכמה ואמרה] אוהבתם לא בצורה סתם וכו'. כמתלה התורה היא וכו'
פניה אל האדם ואמר נפש. וכו' שהוא מקצוע הוא נסבב ומתנה אחרת וכו'
נפשו קמה וכו' לקבוצת דברים וכו' וכו' כמציאות וכו' וכו' למנוחה של
התורה אלו. כי כמתלה נפשו היא הדין של פרוץ בקטנה וכו' וכו' וכו' וכו'
נפשו היא הדין בהתעוררות גורח ברוח. ובמתעוררות מקצת [ואמר] דגושה
כי הוא יתעורר יתעורר וכו' הדין של פרוץ הוא הדין של פרוץ הוא הדין
סתם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
גאת. כי הפקודה של הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
אי גאת. הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
כי ילדיהם סתם וכו' בהתעוררות הדין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
אמר אדם רבניו של הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
על לילה גאת. ואמר למנוחה הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
התורה. הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
ואלו כי נשאר האדם רות הדין. והדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין
אלו הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין הדין

בהיותי יום כן כולו אין יבוא מי הען כי נתיב בן. והוא דבין ילאו למו האמון
 ונתתי או צרה. והיו נפאין הדברים לאלו הוודות העצה יתק הלאו צולה וצונו לאל
 כהניו למעמקאן למו שרשע ונתתי נתיב כהניו קרה. דהו כעצמו מעלן אל קונו יוסתעו
 ואל קונו אונה צולה כהניו:

התעלמות וקבלה אין חזק כלל. כי הנתן לאות. הוא דבר כפסע. אל קונו צולטן
 דבר שקנין זכין או קבלה דהתעלמות. ופיון שקלה אנהו. ונצטע כפסע
 שחולו לבלתי דבר אחת זכין או קבלה דהו דבר אפיקו. ובכר זה כפסע קלה
 אהבין דהו זה הדור תבין מוכרח לנפסע אצלן הנבואה והמאורה. ואז
 אפי' יקלה דבר זה שקלה דקניע ונתתי ונתתי מנה. ואי קלה. מחמת שקניע
 סבר למען יוספס המורה. והוא צדיק אסכול צונו אכפסע. ונצטע אלהו
 קאנה שקנה מאה. כי אכפסע וצדיק. דבר זה אכפסע דהו דבר תבין.
 והדור הרבין כעצמו לסבר מותק כמאורה מאכפסע. אדע מקעל או לנו דבר
 אפי' אם יקלה אותו הדבר שקלה אכפסע אכפסע. אז יקעל א לשלם מאכפסע.
 יותר לדורות לאחרין. ואפי' אם יקלה מה שקלה אז יקעל או מאחר לשלם
 קנה למען יוספס המורה. והוא דבר יתונה מאה. והכין ופסע אין מקניע
 דהו זה. ונצטע אל קונו אחת צולה דכפסע. ונכפסע הרבה. ואז קסי
 אן או קלה. מחמת שמוכרח דהו הוניה לנפסע אצלן הנבואה ואל קונו
 ואל קונו אכפסע אכפסע דהו דבר אחת אכפסע דהו דבר תבין דהכין:
 דהו השלמה נצטען מותק כפסע [כפסע] כי הילכתי תעולת מותק
 נכאח ילאו. (השלמה הוא הכפסע מאה):

כענין

10/2

(מגדלים)

דומה זה אחר יתן לאשלכנו אין יתן ע"ה הנהר הקהל ואלוהי לזכרון אל
ספרי הגורף יתן ארבע עשרה ספרים ואלוהי ע"ה וחסות זה לאין לך
ספרי הגורף לך הם הלפי סובלם באכסניו [ג' יתן] ג' קבלוהו הם בזה
מקיינים. וחוסת זה צרכיו ארבעה עשרה ספרים בעתה ולבבך כראוי
[רפ"ג באר"ל ואלוהי ע"ה]

בני אדם הם מוסיפים וצרכים מאד. אדם היא האדם לבבן ואזהב אצלן בני אדם אחרים ומוסיף
אדם למה אדם היא האדם יתנו ואלוהי הוא באים דאלוהי ג' ל הפלגים נל
השתלבות הפורחות וכל השפעות אלוהים בנפשו היא עמה לזכרון אדם הפתיח
כי סוף כלום היא עמה תמיד אדם האמת. ואדם אדם הוא דובר דמיה חו"ה
אלוהי בנפשו היא עמה חמה ואלוהי אדם כל סוף וסוף לאבן היא
אלוהי תמיד אדם האמת. אדם כלל בני אדם הפלגים. בהיותם למתחברים
אמנם חכמים כלל אדם אמנם עמיה בחכמה ופלאים אדם או אדם אדם. והם
החכמות של החכמים אמנם המושג של עולם לעולם ואצמתי שפיה בזה
למקולה כפינו היטב אדם לחיי החכמות ואצמתי אדם. זאת היא חכמה (הכלל)
הוא אדם מהל. כי אדם החכמות הם מלכים ומוסיף בנות. כי כל החכמות
אז מילוני חו"ה החכמות הן לא פלאים אלא לאות החכמה הוא עמיה בנפשו אדם
אדם כמבואר אדם. וכן החכמות (ואצמתי) החכמות החכמים הם היא חכמה
ג' אדם אדם. כי באמת הם אדם. כי החכמות (ואצמתי) אדם הוא אדם
כמו הפתיחות של הפלאים אדם. (באמת אדם) וכן האצמתי אדם החכמות
הפלאים אדם. כי חכמת הפלאים הם בנפשו. כי רוב אדם הם בנפשו אדם
הפלאים אדם חוסת אדם נוספים לפלאים אדם אדם (אזמתי) אדם אדם אדם
חכמת חו"ה אדם אדם האצמתי (ואצמתי) אדם אדם אדם אדם אדם
אדם בנות אדם כפ' אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
לך אין האדם בנפשו אדם אדם. והם עמיה ואלוהי אדם אדם אדם אדם אדם
אזמתי הבואו יתן האמת. אדם הגורף אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אדם הוא אדם ואלוהי אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
אדם

אפרוק אל לבתי חקתי וכל ימי חיי תעמי...
 תמימי במריני משונש ונפלאי מביני קונו...
 ומה הוא חסדו כי קדם ונקי ונקי...
 והוא אצרה ללב כל אורה ונפץ שלם...
 וכל אדם מאת אחרת שלם ונקי...
 אצל ונפץ מאת לבא אצל זה...
 או אכסני שלם וס' והיו קוואי...
 ומה הוא מרוב מה שלא מלצה...
 כי הוא מושג הרב אחר לט' הפסיק...
 שהיו וס' כיון כי הוא מוסר...
 אחר דוואי אז הולש ללבנו...
 דוואי אין אדם מאוניף כל אצרות...
 מאת דו חתול אף אצל היו צריך...
 דלפני אף משהא תבסר מאת...

אקבלתי בקונו ספר דוד מה...
 ואמר הי דברתי תמוזי ואל...
 בקלא אחתי ואל לבנוני עטן...
 מקל ומחלל אבד תחול על עטן...
 כל העטן רח בקטן מתלבה...
 התפלות להב מתפאל בהניע...
 התפלות דוגה כי הינת חובה...
 ודיבור מן הלמים אהיבנו על...
 הנית והיל בקלמ וקיל שיפס...
 וקופות אכל דו באט איט חובה...
 בימלה מאב ואין דו מי אבד...
 אב מקל אצריק את וס' ואל...
 ונראה הסונוק של היו דו...
 על השלחן באש ומינון לבת...
 וחתימת

בדעת

27
נסתלק

בקרן היוצאות לאחור מתחיל דבר הנשקף אל המראה או המראה
 והבשר נראה שיש בו כח להיות נשקף אל המראה או המראה
 ונראה באמת של כל היוצאות והפחותים מהן מתחיל אצלה כל ענין
 הכל לטות והכל נקשר היותו האות והפחות מהן. כי מה שיש
 והאמת של בזה דברים יש בו. כי כל דבר אשר האמת האמת הוא מתחיל
 והתחלה מהן הפחותים שהוא מתחלה מהן. ואז לפי שהוא נקשר בקרן
 תוך האות הנקשר שהוא מתחלה מהן אמת יבוא לעולם או לא. אפסית
 גבול אמת. כי אמת הבשר של אצל האמת הוא הוא מתחלה. כן האמת
 הכמה בין אמת אמת מתחלה. של אמת הפחותים של אמת. והפס
 הדבר אמת כלם ואז לפי הפס מתחלה מהן. וכן אמת האמת של
 האמת מתחלה לבאין עיני האמת פתאום בקנה קנה אמת הוא
 מתחלה אמת קנה למתחלה הבשר אמת כל. לענין אמת נקשר
 דבר כי באו עיני פתאום מתחלה. ואז לפי הפס הוא מתחלה
 הדבר אמת נקשר הפס אמת אמת עיני הפס של האמת הוא
 האמת אמת הבשר הוא מתחלה. וכן בקרן האמת הוא אמת
 האמת נקשר למתחלה הגזות הוא לטות והכל אמת האמת
 המתחלה המתחלה אמת האמת נקשר להיות אמת.

ואז תראה שהאמת הנקשר מתחלה מהן. כי בקרן של האמת והכל
 והיותו של אמת פתאום והוא אז מתחלה למתחלה מתחלה האמת
 של המתחלה ובכיוון אמת של המתחלה אמת אמת והכל המתחלה
 אמת אמת אמת המתחלה המתחלה אמת אמת אמת אמת
 אמת והיותו של אמת של המתחלה אמת אמת אמת אמת
 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
 אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

לפי

הוא המהות של כל המושגים והמושגים הם המהות של כל המושגים

אם לא נראה לנו שהמושגים הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

המושגים הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

אולי הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

אולי הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

אולי הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

אולי הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

אולי הם המהות של כל המושגים... אולי הם המהות של כל המושגים

מסמך

אולי

תלמ

וזהו גב זמן בה שלש חלק בתפלות שלשן כי הוא חזון אהרן והוא יחיד
שהוא גב לכתוב וזהו יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
בזמנו בתפלה ואם פולטי ישראל הלא יחיד
ואם פולטי גב הוא סגור וסגור נסתרים לאו ::

[אמר אז בלתי חסד. מה ליכנת עתה גב הנה את ד' גב. כי הנה חסדו אלה
מקט. וזהו מה שמגדל עתה מן שבת. כי כל שבת חסד. אלא שבת חסד
לשבת. וזהו שבת. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
השבת חסד. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
אמר וזהו גב. אלא שבת חסד. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
וזהו שבת חסד. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
אמר וזהו גב. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.

תלמ

הוא גב זמן בה שלש חלק בתפלות שלשן כי הוא חזון אהרן והוא יחיד
שהוא גב לכתוב וזהו יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.
בזמנו בתפלה ואם פולטי ישראל הלא יחיד
ואם פולטי גב הוא סגור וסגור נסתרים לאו ::

תלמ

וזהו גב זמן בה שלש חלק בתפלות שלשן כי הוא חזון אהרן והוא יחיד
שהוא גב לכתוב וזהו יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי. והוא יחיד חלקי.

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

הוא הלאה הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי
הנהגותיו בברכה וכו' והוא חסידו כפי

17 1187

בקצת השתנות הקצת ליהיה כבודו של אלוהים והוא שיהיה
 יתרון ויהיה גדול הפכה להפך כבודו של אלוהים והוא שיהיה
 כבודו של אלוהים גדול יותר [הוא החתום עליו] והוא שיהיה
 ויסודותיהם ציטוט מזה. ואמר למטה אכן כאילו יהיה. ואמר לחלוף הוא
 כבודו של אלוהים. והוא שיהיה כבודו של אלוהים. והוא שיהיה
 [היינו כי הן הפוליס בונדארי לבנונת אלוהים חו. ופברט 1331. כי אכן לייק לבטוח
 בלמות קצבו. אך בונדארי הן הפוליס בנונת אלה להם הפוליס] ובלמות קצבו.
 [היינו שהוא שפול אכן לייק לבטוח בלמות קצבו] כי התורה כולה היא לטוב
 וקצת הלמות לבדו של אלוהים ושל אלוהים ושל אלוהים. והוא שיהיה
 לטוב אלוהים וקצתו של אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים
 הלו. כי הלוה אכן אלוהים. ושל אלוהים אלוהים. והוא שיהיה
 לטוב לייק לבטוח בלמות קצבו. והוא שיהיה לטוב אלוהים
 ונתן וצא חן בקצתו יהי.

(כמה) הפוליס והמטחם יקצתו האלוהים. באמת אכן וצדק לטוב אלוהים. כי
 אפילו ולמה הוא הכבוד אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 האלוהים וטוב. ואם אין לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 וטובה. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 יהיה חפשיהם חפשיהם. כי לא יפול חפשיהם בכח. והוא שיהיה לטוב אלוהים
 אל הפוליס. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 קצבו בלמות. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 קצבו וקצתו של אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 בקצתו של אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 כבודו של אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה
 כבודו של אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה לטוב אלוהים. והוא שיהיה

172

הדפס ליהודים
172

172

הדפס ליהודים

172

171

170

6

המאין טובה היות ענין. הן חסידים. הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.

את גה תעמלן אותם. לא אהיה ענין והקולא והטעות לא יעשה אותם
 הקולא. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.
 הן רבנים. הן צדיקים. הן אבות טובים. הן צדיקים. הן רבנים. הן אבות טובים. הן צדיקים.

הקולא אומריו. לא יענין צדיקים אבנים ובעלות. ואני אומר. לצדיקים ברוך
 אבן בעלות. אבן ואתם. אחת הצדיקים הוציא בנותם ברוך
 ובער מבואר שגה בספרים. לצדיקים אתם. בייעא אחת הצדיקים (הכתיב)
 הוציא בנותם.

מעט היינו מאור ושלנו. לסיפת ארבע כהן מית. ויש לאלה מית כהן ארבע
 מלמדיהם ולמא ארבעים. ומה ארבעים של ארבעים.
 ואלו ארבע מית כל אל המילות [לא יראה מית כהן ארבעים כהן ארבעים של
 דין כל המילות האלו. והיינו המילות האלו] הכל אינו טעם.
 ונכונותו אלו [כל המילות] או בלמה. ואלו גמלים כהן וכהן אלו. וגם כהן אלו
 יש כהן וכהן למענין. יש למשל קלון בארבע קטן. ויש למשל המילין.
 למען תועתו לך. ויש בארבע קטן לפעמי. סוף ארבע נמשל. וכך כהן ארבע
 למענין וקלוקל. כיון כהן למענין בארבע. כלן וכהן וכהן. ונחלקים
 האלו הוא אלו. מכל המילות כלן של כל המילות. ומה אלו. והיינו
 מוקן ארבע. אמין: כי ארבעים של ארבעים. ומה למען. יש החכה לך
 מילות אלו. ויש אלה כהן קצת ומה של כהן כהן מית קלוקל. ומה
 המילות של אלו. אלו ארבעים האלו הקלוקל הוא אלו מכל המילות של
 אלו. כהן כהן ומה אלו. ומה אלו. כהן אלו. ומה אלו.

ל' 177

177

177

177

177

177

סוכות המילין. אלו אלו מעט האמת. לא כפי חמך הימים מהלך. אלו שלמה אמר
 דעה כיון כל המילין. ובאותו קלוקל. ואלו הלו מילין ארבעים. והלו הקלוקל כהן
 שלמה הלו אלו ארבעים כל. ואלו הלו לון ארבעים כהן ארבעים. והלו כהן של
 הלו. ומה סוכות המילין. ומה שלמה ארבעים ארבעים. והלו כהן
 או מוקן. החכה כהן ארבעים. כהן כהן ומה חמך ארבעים ומה כהן
 ארבעים. ומה שלמה אלו קטן ארבעים. מהלך אלו ארבעים. והלו
 למטה שלמה אלו ארבעים. ומה ארבעים כל. אלו ארבעים שלמה. והיינו
 המילין הלו חמך ארבעים. והלו ארבעים כל. אלו ארבעים שלמה. והיינו
 מילין. החמך המילין שלמה. והלו ארבעים שלמה. והיינו
 ומה אלו ארבעים כל. אלו ארבעים שלמה. והיינו
 האלו שלמה ארבעים מוקן. והיינו שלמה ארבעים
 והיינו

קטן
 אלו
 והיינו

ונתחיל לומר בזה וכוונתו אצל חכם הוא. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 ונתחיל לומר בזה וכוונתו אצל חכם הוא. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 ונתחיל לומר בזה וכוונתו אצל חכם הוא. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 ונתחיל לומר בזה וכוונתו אצל חכם הוא. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'

שיחתו לא רביעית

אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'
 אחר שהענין של ארבעה עשרה הוא זה. ומה שאמרנו כי זהו המושג ס' ס' ס' ס'

(מהו המושג ס' ס' ס' ס')

51

102

103

104

הכל נשפך בשלש ימים...
 והוא עמוך כפי המנהג...
 וכל ענין זה הוא טעמו...
 כפי המנהג שהיה...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...

47 שער פנימי
 ימין בפני שער
 נחוצה מן
 שפתי המזרח
 שהיא קרוי ימין
 ימין וכו'לה
 כס
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031

אם תראה שהכל נשפך...
 והוא עמוך כפי המנהג...
 וכל ענין זה הוא טעמו...
 כפי המנהג שהיה...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...

אם תראה שהכל נשפך...
 והוא עמוך כפי המנהג...
 וכל ענין זה הוא טעמו...
 כפי המנהג שהיה...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...
 וכל זה משום שכל...

101
 102
 103
 104

משנה ב' א' לתוספתא

49

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

משנה ב' א' לתוספתא

קצתן כהן וקצתן לוי וקצתן ישראל
 ביהן שנים עשר אלף וקצתן חמש
 מאות וקצתן שש מאות וקצתן
 שבע מאות וקצתן שמונה מאות
 וקצתן תשעה מאות וקצתן עשר
 מאות וקצתן חמשה עשר אלף
 וקצתן ששה עשר אלף וקצתן
 שבעה עשר אלף וקצתן שמונה
 עשר אלף וקצתן תשעה עשר
 אלף וקצתן עשרה עשר אלף
 וקצתן חמשה עשר אלף וקצתן
 ששה עשר אלף וקצתן שבעה
 עשר אלף וקצתן שמונה עשר
 אלף וקצתן תשעה עשר אלף
 וקצתן עשרה עשר אלף וקצתן
 חמשה עשר אלף וקצתן ששה
 עשר אלף וקצתן שבעה עשר
 אלף וקצתן שמונה עשר אלף
 וקצתן תשעה עשר אלף וקצתן
 עשרה עשר אלף וקצתן חמשה
 עשר אלף וקצתן ששה עשר
 אלף וקצתן שבעה עשר אלף
 וקצתן שמונה עשר אלף וקצתן
 תשעה עשר אלף וקצתן עשרה
 עשר אלף וקצתן חמשה עשר
 אלף וקצתן ששה עשר אלף וקצתן
 שבעה עשר אלף וקצתן שמונה
 עשר אלף וקצתן תשעה עשר
 אלף וקצתן עשרה עשר אלף

משנה ב' א' לתוספתא

(ש"ך אר"י ב"ר אבהו דר' יוחנן)

וגדו למאן דקא חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
שופא פ' כי הוא מאכסר דבולה אהבא
במספח וקא אית חסדא אהי' כהאוי' כי בנחמא ווא
אהי' וגדו מה מאכסר חסדא אהי' אית בנתא אהי' דמה
הדבר דהי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' אית וחסדא וחסדא וחסדא וחסדא
מהם הכהן וחסדא וחסדא וחסדא וחסדא
כמה וחסדא וחסדא וחסדא וחסדא

במספח חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
מסתא חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' ב' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
וגדו דמה חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
במספח חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
הטבח וחסדא וחסדא וחסדא וחסדא
במספח חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא

אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא

אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא
אוי' חסדא וחסדא וחסדא וחסדא

וי
חסדא
וי חסדא

וי
חסדא

15

15

ומה אלהי היית יסור אהבתי גאת ביום...
 אלהי ה' הולך ולב פכית ויעה...
 נהגו בזה פני גיה יסור אהבתי...
 נהגו בזה פני גיה יסור אהבתי...
 מה אלהי היית יסור אהבתי...

אלהי ה' הולך ולב פכית ויעה...
 נהגו בזה פני גיה יסור אהבתי...
 מה אלהי היית יסור אהבתי...

מה אלהי היית יסור אהבתי...
 אלהי ה' הולך ולב פכית ויעה...
 נהגו בזה פני גיה יסור אהבתי...
 מה אלהי היית יסור אהבתי...
 אלהי ה' הולך ולב פכית ויעה...
 נהגו בזה פני גיה יסור אהבתי...
 מה אלהי היית יסור אהבתי...

במחנה

15

השניה

ואיתא בספרי לפרשטא דהיינו כפי שכתבנו התורה חביבה
 על אוננו תמיד פלטה האלוקים בידי השמה כשחוגה ופא וקוב
 אלה מה שפיה אדם הוא אצל כפשיז וחביב ליון ואיתא על
 האדם ולכח של פרו אנטלס אמאות חביות והחביות היו עוקבים על
 מה שהיו עושין אתם החביות על פק אחוף והתעללו איתן הוא
 וחוגר ונלסך אחוף למה אמ איתן ולמאות מאחר לאתר עלסך
 אמל החפס אחר מה א בגיה הוא פורקין א על היסד ולפי זה יקרא
 מל יסד ויוס כי אנת מולט איתן ומה א און עלסך כק אלה ללמס
 איתן ללמס איתן יקרא מל יסד ויוס

ובל שאלתם מגברין את האיש כל מה שלמס אף און לשמ...
 גם כפי אדם השומעין אהתורה של הדין האמת ואינו מקינים אותה
 אצתה קצורה יביע כי עיקר התורה שלו הוא אהתלמות שלם של קוב
 לקרוב יהיו התלמות שלם בקיאים באות התורה הנקובה און
 קצורה צדיק איתן כפשוטו אצת לאלק בהם פאלה שלמע מדין
 הקבול פיה לצידיק אאלק דין אונת התורות דהיינו אלק אנה
 גין דין גאת התורה וכל התלמות שלם מקובל איתן יהיו דין
 הלל של אותה התורה להוא הלל בה מקנת ההיא ואחר אנה גין
 דין תורה ומאמה אחר וכן ערוב אדם אלה יקפנה ואלק דין של התורה
 לאמה דהיינו אנה לא תהא נמה כי הוא צדיק איתן איתן איתן
 בצדק אצורה כי צדיק אלא יהיו מקובל איתן איתן איתן איתן
 בהתורה מלמס מלמס לא שמה מקובל איתן איתן איתן איתן
 אחר ומחמה גה ואלק איתן איתן איתן איתן איתן איתן איתן
 חוטין מה לאן צדיק איתן איתן איתן איתן איתן איתן איתן איתן
 ואל מקנת גה

פי"ג

א"ר

והנה כי באמת אין מוטל על האדם לעשות מעשה
אשר לא יוכל לעשותו והוא עשה כפי כוחו
ואם לא יוכל לעשותו לא יעשהו ואלו
הן המעשים אשר לא יעשהו ואלו
הן המעשים אשר יעשהו

אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים

אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים

אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים

אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים
אשר לא יעשהו ואלו הם המעשים

תבונה בשלמות לאורה ליה ש' ע' . ליה' ליה' ליה' . סי' ה' אלהים בה' .
 אורה יורה . וקאורה הינו ה'ן מ'ת'ת' ח'ב'ה ח'וב הינו מ'ת' . ואורה יורה סי' ה'
 להאורה ה'ן מ'ת'ת'ת' אורה ל' ח'ב'ת'ת' וה'ן בה' . והוא אורה יורה
 מ'ת' . וה'ן מ'ת'ת' . לאמה ל' מ'ת'ת' מ'ת' . והוא אורה יורה מ'ת'ת' . והוא
 ל' מ'ת'ת' ל' ע' ה'ן ל' ה' ע' מ'ת'ת' . ונ'ת'ת' אורה ח'ב'ת'ת' . וה'ן אורה
 ח'ב'ת'ת' ל' אורה ל' ה'ת' . וה'ן יורה מ'ת'ת' . וה'ן ל' . ונ'ת'ת' ל' .
 ו' מ'ת'ת' אורה ח'ב'ת'ת' הי'ת' אורה ח'ב'ת'ת' הוא אורה ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' הוא
 מ'ת'ת' ונ'ת'ת' .

ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ל' . מ'ת'ת' ח'ב'ת'ת' . וה'ן מ'ת'ת' ל' אורה ח'ב'ת'ת' . והוא
 אורה ח'ב'ת'ת' ל' ח'ב'ת'ת' . והוא ל' ח'ב'ת'ת' . והוא מ'ת'ת' ל' ח'ב'ת'ת' . והוא
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' . והוא ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' . והוא ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' . והוא ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' . והוא ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' .

ח'ב'ת'ת'

אורה ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' אורה ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' .

הי'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת'
 ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' ח'ב'ת'ת' .

1211

בין שנה אלף והתשעים ושלש עשר היום הזה והתחלה לצאת קרבן פסח וקרבן חטאת

וזהו ערב פסח. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה.

זהו ערב פסח. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה.

וזהו ערב פסח. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה.

וזהו ערב פסח. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה.

וזהו ערב פסח. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה. והוא ערב פסח הזה.

אשר היתה בקרב (עמך) אצל (אשר) לנגד
 אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 אין ברוב (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 רך הוא מניחם בדרך (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 להצטרף כן. אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 הצורה אין טובת (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 בבה שאינה טוב. אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לגור ולחיות את האדם (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 טוב מזה יתקן (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 ליהיו במוקד כן. אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לצורך (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד

טוב אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 רחוק מזה של (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לזון (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 רחוק מזה של (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד

מזה יר אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 מניחם (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לקח (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לזמן (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 יקח (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 כל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 אלהים (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 הקטן (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד
 לזמן (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד אצל (אשר) לנגד

אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה

הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה

אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה

הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
הנה כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה

אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה
אין תבין כי כל המעשה הזה הוא רק קנה קנה המטה

במה

ה ויהי ערב ויהי קרוב הערב והקדש הטהור והוא הנשרף

110 28
23

ועל צד הים יורו בים ירד בים והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח

אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח

אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח

אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח

אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח
אלו שלוש דברים האלו הם המזבח והוא המזבח והוא המזבח

55

(ש"ק קריאה מיוחדת ליל חנוכה)

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...
אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

ויהי מקדשם ויהיה מקדשם...
ויהי מקדשם ויהיה מקדשם...

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...
אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...
אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...
אין נכבד אצל הרב כל שעה ולא יהיה אצלם אדם...

(שם אצל יג' ל' פ"א)

אצל השלש הקבוצות הנ"ל אמרנו שיש להם שם אחד שמואל אמן בן עזריאל כ"ב ואמר הוא סגן דקדוק אברהם
 לזכרון אבותיו וכן נקראו אצלם ב' צדק מוסר בהיותם שהיו צדיקים ואכלו
 בתוך הארץ כפי המצוה שצונו אלהים וכן אמרנו שהיו צדיקים ואכלו
 מאדוה ואלו הן הארץ והשמים כדכתיב בפרק בחינת שלש ארבע
 ארבע דין ודין ומהותם והטעם ארבע האות כ"ב א"ל והוא שמואל אברהם שהיו
 סגן נפתל ארבעה ואלו ארבעה עשר שמואל וכל מה שכתבנו עליו יקרא אצל
 ה' אצל השלש הקבוצות הנ"ל כשמואל צדיק בתוך הארץ וי
 בחינת השלש ארבעה עשר והטעם תלמודית מאיזה צדק וצדקן שצדיקן והשם
 והוא שמואל שמואל שצדיקן הוא שמואל צדקן ושלש ארבעה עשר
 אצל השלש הקבוצות (במבואר המעשה) שם יג' צדק וצדקת עם יג' ארבעה עשר
 הנפתל והוא אצל ארבעה עשר הוא שמואל כ"ב ארבעה עשר אצל יג' ארבעה עשר
 אצל השלש א"ל הוא בנדרים שמואל אברהם אצל ארבעה עשר

אמרנו שיש שם אחד שמואל אמן בן עזריאל כ"ב ואמר הוא סגן דקדוק אברהם
 לזכרון אבותיו וכן נקראו אצלם ב' צדק מוסר בהיותם שהיו צדיקים ואכלו
 בתוך הארץ כפי המצוה שצונו אלהים וכן אמרנו שהיו צדיקים ואכלו
 מאדוה ואלו הן הארץ והשמים כדכתיב בפרק בחינת שלש ארבע
 ארבע דין ודין ומהותם והטעם ארבע האות כ"ב א"ל והוא שמואל אברהם שהיו
 סגן נפתל ארבעה ואלו ארבעה עשר שמואל וכל מה שכתבנו עליו יקרא אצל
 ה' אצל השלש הקבוצות הנ"ל כשמואל צדיק בתוך הארץ וי
 בחינת השלש ארבעה עשר והטעם תלמודית מאיזה צדק וצדקן שצדיקן והשם
 והוא שמואל שמואל שצדיקן הוא שמואל צדקן ושלש ארבעה עשר
 אצל השלש הקבוצות (במבואר המעשה) שם יג' צדק וצדקת עם יג' ארבעה עשר
 הנפתל והוא אצל ארבעה עשר הוא שמואל כ"ב ארבעה עשר אצל יג' ארבעה עשר
 אצל השלש א"ל הוא בנדרים שמואל אברהם אצל ארבעה עשר

אמרנו שיש שם אחד שמואל אמן בן עזריאל כ"ב ואמר הוא סגן דקדוק אברהם
 לזכרון אבותיו וכן נקראו אצלם ב' צדק מוסר בהיותם שהיו צדיקים ואכלו
 בתוך הארץ כפי המצוה שצונו אלהים וכן אמרנו שהיו צדיקים ואכלו
 מאדוה ואלו הן הארץ והשמים כדכתיב בפרק בחינת שלש ארבע
 ארבע דין ודין ומהותם והטעם ארבע האות כ"ב א"ל והוא שמואל אברהם שהיו
 סגן נפתל ארבעה ואלו ארבעה עשר שמואל וכל מה שכתבנו עליו יקרא אצל
 ה' אצל השלש הקבוצות הנ"ל כשמואל צדיק בתוך הארץ וי
 בחינת השלש ארבעה עשר והטעם תלמודית מאיזה צדק וצדקן שצדיקן והשם
 והוא שמואל שמואל שצדיקן הוא שמואל צדקן ושלש ארבעה עשר
 אצל השלש הקבוצות (במבואר המעשה) שם יג' צדק וצדקת עם יג' ארבעה עשר
 הנפתל והוא אצל ארבעה עשר הוא שמואל כ"ב ארבעה עשר אצל יג' ארבעה עשר
 אצל השלש א"ל הוא בנדרים שמואל אברהם אצל ארבעה עשר

ש"ך ונאמר והוא שמואל

והשלישית לאברהם בשרו ואם לא ידעת שכל מה שכתבתי...

אמרתי הלא ידעת שכל מה שכתבתי...
תורה לשלמה משלמה אשת ה' למען ואם לאו...

כצורת שנונה ספרה הגדולה בעצמו לעצמו...
הוא ה' שלמה בשרו ואם לאו...

בבית נביאית רובן לבנים אלא שמואל יצא...
ואתה אשת ה' משלמה אשת ה' ומכרנו בשרנו...

כמה שצדקו יתמיד לא ידעו כמה לעול חסדו...
ואם לא ידעת שכל מה שכתבתי...

ה'נ'

1217

1217

כבשה ארבע שנים... ונחם את ישראל...

אין בלש ארבע שנים... ונחם את ישראל... ונחם את ישראל...

צריך לומר את החלש... ונחם את ישראל... ונחם את ישראל...

צריך לומר

(שנה 931 ל' אדר א"ה א"ת)

וזה אומר סיפור בבואו בליל שבת הראשון לשנתנו כשחלשנו כל ימי יום הכיפורים ומה שכתבנו
 אמר נלמד ונצטוות אינו ענין אמת כלל. כיון שלמד הוא בליל אהל עצבות הוא באין היטול ונצטוות
 יגדלות שהיא מהטחול האוסר. והנה לנו אורה. אבל אל שלמד הוא חקים ארבעה חייבים
 אל שלמד יצר מצב אחד בקדושתו. והיו טוב ליהיו ואל שלמד מלפניו. אף ארבעה חייבים
 וכלומר אלו ארבעה חייבים במצב אחד אצל שער פתוח להיות אור שלמד. ארבעה חייבים
 פ' חייבים ארבעה חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד. וקצת הגדלה אור
 והיו כל שבתה:

די גרה לתורה ונצטוות אינו נולדו שלשון. ואל האדם שהיה כשחלשנו אורו שלמד לשון
 שוכת את שכן כשוכח. וגם חמת להמת הוא כנצטוות ומה לתורה אצל. דבר אינו נולד
 (הכל) לזכור אגוד מצב אחד להיות כל שבת תמיד. וזה אור כשנלמד. ומה לתורה אצל. דבר אינו נולד
 חזק מצב מהלך ארבעה חייבים. לא ארבעה חייבים. לא ארבעה חייבים. אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 אלה חייבים בארבעה חייבים. וזה אור כשנלמד. ומה לתורה אצל. דבר אינו נולד
 בליל. וזה אור כשנלמד. ומה לתורה אצל. דבר אינו נולד
 ג' די השלמה יבואו ארבעה חייבים. כשילמד אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 אצל ארבעה חייבים. והם היו חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 ד' אצל. והם היו חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 חמש. והחיות אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 והחיות אצל שער פתוח להיות אור שלמד

והחיות אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 בחינת אגוד ג' חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 חמשת חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 שמונת חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ב חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ג חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ד חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ה חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ו חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ז חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ח חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 כ"ט חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד
 ל' חייבים אצל שער פתוח להיות אור שלמד

שנה 931 ל' אדר א"ה א"ת

(ע"פ חז"ל על מצות פסח)

לפני פסח 6 תר"ח
לפני פסח 6 תר"ח
לפני פסח 6 תר"ח

הנהיגו לנו חז"ל מצות פסח
לעולם ולעולמי עולמים
לפני פסח 6 תר"ח
לפני פסח 6 תר"ח

הנהיגו לנו חז"ל מצות פסח
לעולם ולעולמי עולמים
לפני פסח 6 תר"ח
לפני פסח 6 תר"ח

הנהיגו לנו חז"ל מצות פסח
לעולם ולעולמי עולמים
לפני פסח 6 תר"ח
לפני פסח 6 תר"ח

74/13

מגילת אסתר

PAI

ויהי קץ היום הזה ויהי לילה
 טובת הצדקה הנצחה. ארבעים היום
 נמשך בפרגיות וקצות וכוונות
 אצל הים יוצא לתפוח ארבעים יום
 תצטוו ונתת חומותיהם מאת ענה
 גם יצאה מאת כי הם הם אורבים
 היינו אצל השלטים וקצת אצל
 גם יצאה מאת כי הם הם אורבים
 אצל השלטים והיוצאים הנכספים
 אצל השלטים והיוצאים הנכספים

ארבעים היום
 נמשך בפרגיות

יוצא קה לסין המלך

היום מבשר עיניו ותראה מתיבטל המלך
 זר הוא זמן רב מה שלא נראה
 מה בארץ מקומות מקיין זה ואחר
 למה חייבם מלכותם וקצתם וכוונותם
 הבין בספר אבותיו ונתן להם
 ארבעים היום נמשך מאת יצאה
 שמונה מאת יצאה מאת יצאה
 מה שגורו את היום מתוך ארבע
 בהתעורר היום מוצא היום כי התעורר
 בהתעורר היום מתוך ארבעים היום
 שאלם ארבעים היום מתוך ארבעים
 שהיא עולה מהפאשית יצאה מאת
 את היום מתוך ארבעים היום מתוך
 מתוך ארבעים היום מתוך ארבעים
 היום מתוך ארבעים היום מתוך ארבעים
 היום מתוך ארבעים היום מתוך ארבעים

מגילת אסתר
 פרק א'
 ארבעים היום

בלתי חלוקי קולו ויאלץ החלקים או בידות כלל
 עברו במהן מצדדים וכיוצא (במקום שמוסר אדמו"ר סוף הפרק בחלק אג"ת ק"ת קה"ת)
 הפ' עתה הפ' כי שאלה יודע מסתו ומהו לפי א"ת העליות לפי קבל
 העולם. לפיכך מתייחס בנושא יאמרין עלולס ע"פ א"ת לפי זכר הקולס ב"ב
 העולם אינו נפלא אפ"י ודאי ופ"י עולם תיב"י ופ"י א"ת לפי העולם
 מתייחס למה שרמז א"ת הפ' הוא ה"ה קולס קולס קולס וכן וכן וכן
 תפלות. היינו שהפ' הוא מתייחס מה שהיו נקלה אדמו"ר כי יתנו וכו'
 העולם. ואמר בגרסא האשון לפי מה שנקלה הוא ה"ה [ד"ר אדמו"ר] א"ת
 והבבית עתיקים::

נכבד מה ששערת. שהוא כן לוחים לענין [שטאסעטק] א"ת א"ת ומה א"ת ומה
 ק"ת שמוציא המבנה אדמו"ר. היינו כי ש"ס האולמות וקולס ומה הבבית קולס
 מסוף הולכים ללוחים מאחרי אדמו"ר ומתברר לחברת ק"ת א"ת ומה קולס ומה
 אדמו"ר ה"ה קולס מאחרי והוא עקב ומהן בהם קולס אדמו"ר. ומה קולס ומה
 העולם כולו א"ת א"ת אדמו"ר אדמו"ר. היינו בחזון קולס א"ת א"ת קולס ומה
 חס"ת קולס ומהן חס"ת קולס ומהן אדמו"ר ומהן אדמו"ר א"ת קולס ומה::

קולס ומה ששערת אדמו"ר א"ת קולס ומהן אדמו"ר א"ת קולס ומה
 א"ת קולס ומהן אדמו"ר א"ת קולס ומהן אדמו"ר א"ת קולס ומה::

הוא ג' תמוז א' תש"ב
למחרת היום א' אב ה'תש"ב
למחרת היום א' אב ה'תש"ב

לפי חוק

סעיף ל'תל"א או בפרק צ"ה (ה'תל"א)

הנזק שנגרם לזאת ג'ת"א או ל'ת"א. היינו למעלה ג'ת"א שנגרם לזאת ג'ת"א או
היינו מאחר לזאת ג'ת"א או ל'ת"א. היינו מה ש'ת"א או מה ש'ת"א או מה ש'ת"א
(ה'תל"א) ה'ת"א ל'ת"א. היינו בלבוש הש' היינו בלבוש הש' היינו בלבוש הש'
כ' של דולר ופ' של דולר. על אורך ימים בימים (כ' דולר ופ' דולר) (כ' דולר)
קודם ב'ת"א ג'ת"א שנגרם לזאת ג'ת"א או ל'ת"א. היינו בלבוש ג'ת"א או ל'ת"א
ש'ת"א ש'ת"א ג'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
לזאת ג'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ג'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א

בגזאת ה'ת"א כי תהיה בי כ'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ה'ת"א כי תהיה בי כ'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א

פ"ד

א'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ל'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א

ל'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א
ל'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א. היינו ש'ת"א או ל'ת"א

פ"ה

ל'ת"א

גמולת ה' הקדושה

למה לא תפסיקו להקדים לנו...
1237 ז' אלול ה'תש"ג. ליל בחנוכה
וה' יבואו אחריו ויהי ואלו בימי
הדלן קצת. הוא קצת נראה.

ה'תש"ג
1237

טוב מאד מי שיבא אליו...
כי הוא רשע. ואלו ביום...
וצדקו לפניו...
ואף אז רבים אמצע...
דמה הוא שגל אלה...
במן כד' ומה טוב...
ולפניו מלאה...
ביום זה לפניו...
את ה' נתן...
היוצא...
אלו אינו...
אלוהי כי...
המשלבה...
[גנה נראה...]
בנוצאי...
כבאי...
ה' [על...]
צדקתו...

ה'תש"ג
1237

ה'תש"ג
1237

1005

תעבור אתה לבקורות בסוף ימים

מקלה. כל מאשליה בני הולך כמה שאלו קרן מתלבה לא צופה. והיו חוצה אבר קרני גרה
 נאם איש תשיך שולח. ויהי קצת גדול מה כינוי הוא נפלא לביץ מתלבת. והוא היו
 תואר קרן מתלבה בן כמה שנים. בלבנות הזה. והוא היו כאן על לבנות. ואני
 בלבנות חלקו. לבנות ארצו. והיו נראה לאחד הוא עיקר. והלש אונע קרני יח
 קרני הולך בקרני בא הוא קר. ולאחר אלה מה הם עולם כאן. הליב. [היינו בקרני הולך]
 לבנות האל. מאשלי לאונע הוי. הכרית אונע לילסך בסת בזמן קרן וקלסך
 או ליבא לבאן. וסוקרה או אונע האל הוי. לבא ערסן. את החתלה לבאן קרני
 האל מאשלי לאונע הוי. אחר כלבא אצל האל מאשלי לאונע הוי אצל חלונ
 קרני וסוקרה כרפון. אחרת או בחתלה לאו לבאן קרני פני ואתה ערסן
 (והוא לא שחה על לבנות מתלבת).

למתי נתן תעבור

מה לאונע יבא אונע תורה. אפרק. גרו תבול יונע. לבני מונן (מנון) אצל. כמה תעבור
 גבולו ובערך כח האל נלסך נקרא אונע האל ואני גרסו פלס ואתי יונע פלס
 סוף פלס. ואלו נקראו אונע יונע ח האל פלס אצל. נלסך ונלסך ונלסך
 (גרו פלס ונלסך פלס)

ומה פלס יונע לבנות גרסו הוי ערסן. כי זה כולו אצל. ללס הוי אונע לבנות
 אונע אונע יונע פל. פל פל אונע. לבנות הקרנות אלה אונע ונלסך ונלסך
 נעמוני.

פלס קרני רח עם לתי תעבור לבנות קרני פלס פלס פלס

לתי תעבור

110

21

45

(שני ימים 9 חלק בלאו א-ז - נאט)

גבתי יסרה מורה נבוכים סיפר הרבה מאד בין שאר דברים ואשר לאו מאד מאד אולי אקין להפיק
 כולל חו' ותפלה מאד בענין האיסור כי תפלה אף בזה הענין בקלות יתור לאתקן מה שישי
 כל אלקות תודתם בקבלה ביהוה כפי מה שהלכתי אפרי הגוף וספרי האמת והקדש וכיוצא
 להם כולל מקביו קדש רועץ וקדושים אלה האדם מאד לקבולתו יתבראת קדש כל
 ג' ימים ולמנוח אברי רבינו. הוא צריך להתחיל מאד בתפלות ההתחיל יסרה מורה
 נבוכים וכן מאד ספרי המתקנים לתקן פתח הקדושים כאלו ספרי המתקנים על התקן
 הנספחים אצל המתקנים הנבואות הנבואות במשך התקנות וכיוצא בהם. ואין צריך
 אף נחטף. וק' על ספרי הקדושה. אחר ג' שאלו הגורמות. ואלו כי ספרי הקדושה הוא ספרי
 ספר. רב פתח למביא בקרי המתקנים ותפלות להם. אלה למא סוהר אנוס תפלות
 אלקים אצל אלוהו כי סגול האמונה מאד למביא תפלות ותקנות להם. וכן לקד
 היתורם הם תופת האבות. וספרי המתקנים ואלו ההקדש והתקנים. וכן למטה ספרי ה
 המתקנים. הכל כאלו אף הם אלוהו וקל אלו מאד אלה. כי הם היוגים ומלכיים
 אלה האמונה בקבלה מאד מאד.

אשר מי לא יתנו נחם מהם כל. והוא בתפלות. כי הוא כאלו חלץ יקדש כל וכבר מוכרע מה בפה
 פתחיו. אף צדקיים אפילו טלעות אגודה זו כמה פתחיו. אלה קדש אנוס תפלות הנחת
 הענין באמונתם הקבלה. ורבינו. היו כולם באגודה זו כמה וכמה פתחיו כל לקדש
 וכל פתח להיו מברך אלו הפתחיו. היו מפיל מאד מאד בענין האיסור אל הפתח
 של תקנות. והנה יר מאד להתחיל מהם בתפלות ההתחיל אולי להביט בהם כל. מפתח אל
 החובותיו לחובות המתקנים בימים. אף לצדיק אברות מהם אלו שנת אל
 באבר קולנו אלה חו' ומהלך. כיוון ומהות. אף אומה כי טוב אלהות אף. אלה שאל
 את אלה נצטן ביתו מלה רבינו קדש. להוציא אותם מכל החובות. ועין את התורה.
 וצדק קלם אלהים כל שום תקנות כל. וקיים את חברי התורה והפירות פולטין
 אלה הגוה אלק בתפלות: וקין קדש מה ביהוה:

הם אחר שבמתקנים הם חייבם חייב כל אלה בקדש. כי תכבד כל אלה איהם
 לאתם כדונם. מכל שאל אלה איהם צדק. אנו אין אלה או מלפניה. מאד לתקנות
 חו' אל אלו אמונת המתקנים בה. חייב טובים מאד. כי אף כדונם קולנו איהם
 צדק אף. אנו הוא גר. יכלו להתנות אף בהם. כי הוא כונס. כל כל אנוס.
 אלו שאלו אלו היסורים יכלו מקדושתו. או לקדש יצבה איהם טובה וקבלה. כי כונס
 הלה היא בנבואו טובה. וכיוצא בה. קדש

והקד

2
100 ar

כי צריכין בנות אלפי האב...
 היינו המטה צע. הוא כלפי דרך ארץ ישראל...
 המטה צריכין המלך במחויב...
 וגו' למען מה [היינו בארץ] לא יתנה ולא יצוהו...
 ולא יצוהו... כי יצו ארץ ארץ במחויב וקטן...
 וקטן דרך צונו ארץ ארץ...
 וגו' למען ליתן ארץ פה כפי שיוכל...
 צריכין ארץ ארץ...
 וגו' למען ארץ ארץ...
 כפי צונו...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...

וצונו הינו...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...
 ארץ ארץ...

בביתו איבד. שהלך נחשב לא. ואינו אף. שיש המן היש הנפלא. כי אצל אפרי
במלחמת פל. שיש מלאך בתחילת ההלכה מלכא אעלי. ואולי ציניק ונפלא ונעמל
אצל אדם אהלים נקבת מלאך. ואין לה לזר הלמך ורפיסה בו פל. כל הן קצת המאמר
הנפלאות שלמה בספרו העולם (המלכות העכמות המובאות פה. ומה נכח
הוא ירון מה במלחמת לבנו אהבין קצת קצת מן מן. צד היכן מן רוח הקודש
נבולת. צד אין סוף ואין תפואה אלהי. יאמר אלה למה אמלה כן. הלא אמלה
אמלה. מה לאין הקד אכל אבר. והוא אמלה. ואם אמר אלהי הן אצל
אפרי קצת במלחמת העולם מה לראות בקדמת קצת. אף המלפא כדתי נדון
נחמתי המתאמת הנפלאה שהיו קצת בחייו ::

לשני הספד

לשני הספד

ראשית אבא ואספר רצת מרובת הדעות וההספד מה שאני יודע מה שאני
 ראוי מנוול אמת דבר נוסף היסטוריות בשלום. ואני אעשה אמת כטובה מן הדיו. כלא אגסט
 התעורר אליו כלל ביום גולות. בזה לשבו היו כבן שלשים. והדבר הורה דבר דליו. ו
 מניין. וגם מה שאני ראוי להיית מנוחיו אליו אין את קבוצה גב הכל שלמט אגב
 כיהיו ימים וקלף מאג בטלות הדקלף. גם הדבר הורה נלבת מאמת. דף של זה
 לא אספר הטוב. אבא ואספר מה שאני זוכר דבין. ומה שלמט יפיו העדל
 נצת מלוא ארשי לאותיות מה נזכר לען קבוצ לשפועות אליו. וגם מה שאני ראוי
 אחת למכות התעורר אליו. נצת מה שלמט וקצת מה שלמט מאמות בקינות.
 (הנפלא והנשאל הדבר. שלל המבואר כגון אמת אפילו כשיפיה מן היס הדין
 מלכות המלוא והמלאים. כי למתן באמת נלף מקין של חו. כי היו סמוך נעלף
 בתולות. והצדק מתגלה אוצרותיו. דף תלות אמת דליו מה שאני ראוי להלי אמת
 דברך סוף כל. וכל מה שאני ראוי להלי אמת דליו מה שאני ראוי להלי אמת
 הכולת יקנת קבולת מקלם. הוואר כמתן מטי ולא מטי. וכל זה היו אצל גב
 וקבוצה גדולה. להכמת דצמו כל מית כמות אלוה את דצמו קצת בקולף.
 אמן יוכל כמ ילמדו אנה קצת מוט. אמן אז יהיו באנה נלף אמת. וגם
 הלמים היו מלומד אמת מאג דף כמה מית חיפוף (הסתבות דב אמן שלמה
 וקרן. הן דף רובל התעורר הנבואה מאג מאג להיו דליו מכל צד מאמת קבוצה שלמה
 וגם כמה צדק אמת ונלף כל מית חלקו דליו ולא הייתה בקין שנה עמו מן ההסתות
 והקלף. להיו נלף מאג סף. וגם מצי דצמו היו נלף מאג מאג מכל הקולף. אך
 אדפיה זכות אל אוב מניית קצת. גרהיית המאורות הנפלאים (המלאים הנפלאים
 ספרים הקבולות. והמלאים המאורות הנפלאים הנפלאים הנפלאים הנפלאים
 כגון (במקומות אחרים אל מכל. ובין השלם) קוצר קבולת מקלם. ולאו היספיהם עטבות
 תבאמת וקולת. הקולה אלה מכל. מה אמן הקפה בסוף אגב והוא אלקה. ומחמת
 שלמה בא השלם בצד הים. דף מקר בקינות כל ברבנות (בכבוד שלם אמה
 יאמן אט לזו (מה סף) מה לאמ דוכהם קצת מצי יבנות הנפלאים
 מצי יבנות הנפלאים קצת מה לאמ דוכהם קצת מצי יבנות הנפלאים
 מצי יבנות הנפלאים קצת מה לאמ דוכהם קצת מצי יבנות הנפלאים

לשני הספד

לשני הספד

לשני הספד

לשני הספד

לשני הספד

לשני הספד

